

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Број: 011-00-01017/2019-05
17. новембар 2020. године
Кнеза Милоша 20
Београд

Бр: 01100-89/2020
18. 11. 2020

РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЈАВНЕ ПОЛИТИКЕ

БЕОГРАД
Влајковићева 10

У складу са чланом 46. Пословника Владе („Службени гласник Републике Србије”, бр. 61/06, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14 и 8/19 – др. уредба), у прилогу вам достављамо Нацрт закона о изменама и допунама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, са образложењем, анализом ефеката закона и Обрасцем изјаве о усклађености са стратешким документом Владе, ради давања мишљења.

Потребно је да ваше мишљење доставите у што краћем року.

Прилог: као у тексту

МИНИСТАР

Синиша Мали

НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И
ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18), у члану 3. став 1. тачка 9) после речи: „на основу” додаје се реч: „правноснажних”.

Члан 2.

У члану 30. став 1. после речи: „аконтације обештећења” додају се речи: „као и за обештећења која не прелазе износ од 1.000,00 евра по подносиоцу захтева.”

Додаје се нови став 2. који гласи:

„Обештећење у виду државних обвезница Републике Србије врши се емитовањем обвезница, једном годишње за износ обештећења који утврђује Агенција на основу донетих решења о обештећењу која су постала правноснажна до 30. јуна текуће године”.

Досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Укупан износ обештећења из става 1. овог члана не сме да угрози макроекономску стабилност и привредни раст Републике Србије, те се за ове намене опредељује износ од две милијарде евра, увећан за збир припадајућих камата за све кориснике обештећења, обрачунатих по каматној стопи од 2% годишње на преостали износ обештећења и то од дана правноснажности решења о обештећењу до коначне исплате.”

Додају се ст. 4. и 5. који гласе:

„Под преосталим износом обештећења из претходног става подразумева се износ обештећења умањен за сваку исплаћену рату обештећења укључујући и аконтацију.

За кориснике реституције којима по основу правноснажног решења о обештећењу припада обештећење које не прелази износ од 1.000,00 евра, по кориснику обештећења, не рачунајући припадајућу камату, обештећење се врши искључиво у новцу, исплатом целокупног износа, и то 31. марта наредне године у односу на акт Владе из члана 35. став 4. овог закона, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.”

Члан 3.

У члану 31. став 2. речи: „осам година” замењује се речима: „девет година”.
У ставу 5. речи: „осам година” замењује се речима: „девет година”.

Члан 4.

У члану 35. став 1. мења се и гласи:

„Ради регулисања обавезе Републике Србије која настаје по основу обештећења из члана 30. овог закона, Република Србија ће емитовати обвезнице деноминоване у еврима.”

Ст. 4. - 6. мењају се и гласе:

„Основне елементе обвезница, утврдиће Влада Одлуком о емисији, на предлог министарства надлежног за послове финансија, до 30. септембра текуће године, а на основу свих решења о обештећењу која су постала правноснажна од 1. јула претходне године закључно са 30. јуном текуће године.

Обвезнице доспевају годишње, у складу са условима емисије утврђеним Одлуком Владе из става 4. овог члана, са првом исплатом 15. јануара наредне године у односу на годину када је исплаћена аконтација, и исплаћују се у року од 12 година од датума емисије, осим обвезница за лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 70 година, које се исплаћују у року од 5 година, односно лица која су на дан ступања на снагу овог закона старија од 65 година, које се исплаћују у року од 10 година.

Износ обвезница исказује се у целом броју. Обвезнице се емитују у нематеријалном облику.”.

Члан 5.

У Члану 37. став 1. после речи: „Република Србија“ додају се речи „преко министарства надлежног за послове финансија“.

У члану 37. став 4. реч: „исплаћене” брише се.

Став 5. мења се и гласи:

„Аконтација обештећења на основу правноснажних решења о обештећењу по одредбама овог закона исплаћује се корисницима обештећења 31. марта наредне године у односу на акт Владе из члана 35. став 4. овог закона, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије”.

Члан 6.

У члану 49. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3. мења се и гласи:

„Правноснажно решење којим се одређује обештећење сматра се извршеним, исплатом новчаног износа из члана 30. став. 5. овог закона, уписом обвезница на рачун хартија од вредности у Централном регистру и исплатом аконтације.”

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

У циљу планирања – утврђивања новчаног износа који је потребан за исплату аконтације обештећења, потом обештећења које не прелази износ од 1.000 евра, као и за планирање износа емисије обвезница за сваку наредну годину, потребно је изменити Закон о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – УС и 95/18) тако што ће ова питања бити на прецизнији начин одређена.

Припреми овог закона приступило се имајући у виду потребу да се на прецизан начин утврди: динамика емитовања обвезница обештећења; исплата обештећења корисницима реституције којима припада обештећење које не прелази износ од 1.000 евра; исплата аконтације обештећења и припадајућих камата, као и измене рока за утврђење коефицијента из члана 31. став 2. закона и рокова доспећа годишњих рата по основу издатих обвезница.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона мења се одредба члана 3. став 1. тачка 9. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу тако што се прецизира појам обештећења у смислу да ће корисник обештећења стицати обештећење на основу правоснажних решења о обештећењу.

Чланом 2. овог закона врши се допуна става 1. у смислу да се у новцу обештећење исплаћује и за исплату обештећења која не прелазе износ од 1.000 евра по подносиоцу захтева. Такође, овим чланом је прописано да се кориснику реституције којем припада обештећење које не прелази износ од 1.000,00 евра, по кориснику обештећења, не рачунајући припадајућу камату, обештећење врши искључиво у новцу, исплатом целокупног износа, и то 31. марта наредне године у односу на Одлуку Владе о емисији обвезница, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Поред тога, истим чланом је прописано да се обештећење у виду државних обвезница Републике Србије врши емитовањем обвезница, једном годишње за износ обештећења који утврђује Агенција за реституцију на основу донетих решења о обештећењу која су постала правоснажна до 30. јуна текуће године.

Чланом 3. врши се измена члана 31. закона тако што се мења рок за утврђивање коефицијента обештећења који је истекао 1. марта 2020. године и рок у коме је Агенција за реституцију дужна да процени неутврђене основице обештећења у циљу утврђивања коефицијента обештећења.

Чланом 4. овог закона врше се измене члана 35. закона тако што се прецизно одређује динамика емитовања и исплате обвезница.

Чланом 5. овог закона у члану 37. став 5. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу врши се измена датума почетка исплате аконтације обештећења тако што се аконтација обештећења исплаћује корисницима обештећења 31. марта наредне године у односу на Одлуку Владе о емисији обвезница, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије.

Чланом 6. овог закона одредбе члана 49. ст. 3. и 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу мењају се на начин да се правноснажно решење којим се одређује обештећење сматра извршеним, исплатом новчаног износа из члана 30. став. 5. овог закона, уписом обвезница на рачун хартија од вредности у Централном регистру и исплатом аконтације.

Чланом 7. прописано је ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.